

מ"ת 6365/04/17 - מדינת ישראל נגד ט ש

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 6365-04-17 מדינת ישראל נ' ש(עציר)
תיק חיצוני: 137871/2017

בפני כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוה"ד משה באב"ד
ט ש (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד יוסף חורי

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, שלושה אישומים. על-פי העובדות הנטענות באישום הראשון, ביום 28.3.2017, בהמשכו של ויכוח מילולי בין המשיב לבין אשתו המתלוננת, המתלוננת החלה לקלח את הבנות המשותפות של הזוג; המשיב איים עליה בכך שאמר לה שהוא רוצה להוציא את הבנות להורג או שילכו לפנימייה. בהמשך - כך נטען - הוסיף הנאשם ואיים בפגיעה במתלוננת כשאמר לה שהוא רוצה להרוג אותה ואת שלוש בנותיהם. על-פי הנטען, המתלוננת ביקשה להיעזר בשכנים ולכן פתחה את דלת הבית וזרקה פח לעבר המדרגות, תוך שהיא משאירה את דלת הבית פתוחה. בתגובה, על-פי הנטען, יצא המשיב לעבר המדרגות, לקח את הפח, החזירו לבית, טרק אחריו את הדלת ותקף את המתלוננת, בכך שתפס אותה בשערות ראשה, תוך שהוא אומר לה "עכשיו את שותקת לתמיד", והוריד את ראשה לעבר הרצפה. נטען, כי כשהמתלוננת ניסתה להרים את ראשה, היכה אותה המשיב מכת מרפק בגבה, והכל מול עיני הבנות. בהמשך, על-פי הנטען באישום הראשון, היכה המשיב את המתלוננת בסטירות לפניה ודחף אותה בידיו. נטען כי כתוצאה מכך, ראשה של המתלוננת הוטח בקיר. נטען כי נגרמו למתלוננת המטומה בגודל 5*5 ס"מ וכן סימנים אדומים בפניה המהווים חבלה של ממש. המשיב מואשם באישום הראשון באיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק זה.

על-פי העובדות הנטענות באישום השני בכתב האישום, במועד החל מספר חודשים לפני המועד הנזכר לעיל, תקף המשיב את המתלוננת, בכך שדחף אותה באמצעות ידיו לעבר חדר המקלחת של הבית. מיד ובהמשך לכך - כך נטען - חנק המשיב בחוזקה את המתלוננת בצווארה במשך מספר שניות, בזמן שהוא מאיים עליה, ואמר לה שעכשיו הוא "גומר עליה". נטען כי כתוצאה מהחניקה נגרם למתלוננת סימן בצווארה. באישום זה מואשם המשיב בתקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין ובאיומים.

באישום השלישי, מואשם המשיב בכך שבחודש 2016 נסעו המתלוננת והמשיב באזור נהריה והחל ביניהם ויכוח. בהמשך לכך, איים המשיב על המתלוננת בכך שהחל לנהוג במהירות ובעצבים. נטען כי המתלוננת פנתה אל עמוד 1

המשיב ואמרה לו שהיא מפחדת ואמרה לו שעוד מעט יעשו תאונה וימותו, ובתגובה לכך הגיב כי כן, הוא רוצה שימותו יחד. נטען כי בהמשך לכך נטלה המתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה (להלן: **המכשיר**) במטרה להתקשר לאמה ולדווח לה על המתרחש. נטען כי בתגובה לכך, תקף אותה המשיב, בכך שהיכה אותה בידה והעיף ממנה את המכשיר, תוך שהוא צועק עליה לא לדבר עם אף אחד, ושזה מה שהרס להם את החיים. המתלוננת ביקשה מהמשיב להירגע והמשיב בתגובה אמר לה לא להוציא אף מילה. באישום זה מואשם המשיב בתקיפה סתם של בת זוג ובאיומים.

3. בדיון ביום 4.4.2017 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר סטטוטורית. בקשתו להשתחרר בתנאים ללא תסקיר, נדחתה, והוריתי על הגשת תסקיר.

4. בתסקיר מיום 1.5.2017, נמנע קצין המבחן מלהמליץ בענין שחרורו של המשיב ממעצר. צוין כי המשיב מתאר את מערכת היחסים עם המתלוננת כמערכת טובה ויציבה, והוא שלל יחס אלים כלפיה (ע' 2 פס' ראשונה). עם זאת, במקום אחר בתסקיר צוין כי המשיב טען כי המתלוננת היא אישה לא אחראית, שאינה ממלאת את תפקידה כאם וכאשה באופן מספק, וכי היא מזלזלת בו ובצרכיו השונים ונוהגת לשקר לגביו, ענין המעלה אצלו חשדות לגבי התנהלותה הכללית (ע' 2 פס' 3). המתלוננת תאירה את המשיב כאדם עצבני וחסר סלכנות כלפיה. היא טענה כי המשיב נוהג להשתמש באלימות פיזית ומילולית גם כלפי הבנות שלהם. היא הוסיפה, כי בשל התנהגותו האלימה כלפי הבנות, אחת מהן נזקקת לטיפול פסיכולוגי. המתלוננת טענה כי המשיב נוהג לאבד שליטה עצמית ביחסו כלפיה וכלפי הבנות ומשרה אוירה אלימה בבית. היא שיתפה את קצין המבחן בתחושת חרדה מפני המשיב וחשש לשלומה ובטחונה האישי. היא התנגדה לשחרורו מהמעצר וחווה מהלך כזה כמאיים עליה באופן אישי.

צוין בתסקיר כי המשיב מסר שהוא לא יכול להשלים עם שקרים ותחושה זו גורמת לו לאבד שליטה עצמית ולהגיב באופן בלתי נשלט. קצין המבחן התרשם כי קיימת אצל המשיב נטייה להגיב באופן אימפולסיבי בהתמודדותו עם מצבי לחץ ובעיקר בסיטואציות בהן אנשים לא מסכימים עם דעתו. קצין המבחן התרשם כי במצב תפקודו הנוכחי של המשיב, תמשיך להתקיים אצלו רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגויות אלימות עתידות, כלפי אשתו וכלפי בני המשפחה. צוין כי נראה שהפחתה ברמת הסיכון יכולה לבוא אם ישתלב המשיב במסגרת טיפולית ייעודית בתחום האלימות והשליטה בכעסים.

קצין המבחן עמד על חלופת המעצר המוצעת, בביתם של בת דודו של המשיב ובעלה. צוינה התרשמות לפיה שני המפקחים המוצעים יחד עם אם המשיב מגוננים עליו באופן ניכר ומתארים אותו כקורבן של התנהגות מתנכלת מצד המתלוננת. הם חווים את המשיב כקורבן של אשתו ומתקשים לראות חלקים אלימים אצלו, כך שלקצין המבחן ספק לגבי מידת יכולתם לפעול כלפיו באופן אסרטיבי סמכותי ונוקשה ולמלא את תפקידם כמפקחים באופן מספק.

בסיום התסקיר נכתב, כי אם המשיב יבטא נכונות להשתלב במסגרת טיפולית סגורה של גברים אלימים במקביל להצגת חלופת מעצר רחוקה גיאוגרפית ממשית מהעיר נצרת, יהיה מקום לבחון זאת.

5. המבקשת הפנתה לתסקיר השלילי וביקשה לקבוע כי המשיב יוותר במעצר.

6. הסנגור טען כי התסקיר אינו משקף את האמת, שכן כתוב בו שהמתלוננת ביקשה שהמשיב יוותר במעצר ואילו ביום 21.4.2017 הגיעה המתלוננת לתחנת המשטרה וביקשה לבטל את התלונה נגד הנאשם. עוד טען הסנגור כי רצונה של המתלוננת אינו הגורם הקובע אם המשיב ישוחרר ממעצר אם אלו. לטענתו, קצין המבחן "גזר את דינו" של המשיב. נטען, כי הדברים המובאים בתסקיר לפיהם המשיב עצמו תיאר עצמו כאדם הנוטה להתעצבן והרואה את תפקיד אשתו בתוך הבית, מצביעים על כך שהמשיב הוא אדם ישר והגון. למרות שהמשיב הסכים לראיות לכאורה, הוא טען כי המשיב לא הודה בכל מעשה אלימות, וכי אין זה סביר שהיתה אלימות אם לא התלוו לכך פניה לרווחה, צו הגנה, שכנים המעידים על צעקות וכיוצא באלה. נטען, כי לא היה מקום לכך שקצין המבחן יזקוף לחובת המשמורנים המוצעים את העובדה שהם מגוננים עליו ולא יודעים על מעשי אלימות, שכן לטענתו אף המתלוננת עצמה לא סיפרה על אלימות. הסנגור טען שאין הגיון בקביעה בתסקיר לפיה המשיב סירב להיות מופנה לטיפול, שכן לטענתו הוא פנה לטיפול בעבר, ומדוע יסרב כעת; וכן מאחר ולטענתו, קצין המבחן מסר למשמורנית המוצעת כי אם ישוחרר המשיב הוא יחויב בטיפול. הסנגור הטעים כי המשיב נעדר עבר פלילי וטען כי הוא התנדב במשטרה במשך כשבע שנים. הסנגור הפנה ל-עמ"ת 19215-01-16 **מדינת ישראל נ' ביטון (עציר)** (13.1.2016), בה נדחה ערר על החלטה לשחרר נאשם בנסיבות שלטענת הסנגור, זהות לנסיבות ענייננו.

7. הגעתי למסקנה כי אין מקום לשחרר את המשיב בשלב זה לחלופה שאינה כוללת איזוק אלקטרוני, וכי יש מקום להורות על תסקיר משלים אשר יתייחס לאפשרות של מעצר בית באיזוק אלקטרוני. מובן כי אין באמור כדי להביע עמדה בשלב זה האם יש מקום לחלופה באיזוק אלקטרוני.

8. ראשית אציין, כי עיון בהודעת המתלוננת הנזכרת מיום 21.4.2017 מעלה כי זו אמנם ביקשה לבטל את התלונה נגד המשיב, אולם זאת למען שלום בית ותוך שמסרה כי "הכול אמת ולא שיקרתי במילה. אני סיפרתי את האמת ובדיוק מה שהיה" (ש' 10). מקובלת עלי טענת הסנגור לפיה לא המתלוננת קובעת אם המשיב ישוחרר אם לאו, אלא, בענייננו - מידת המסוכנות הנשקפת ממנו והאפשרות לאיין אותה בחלופת מעצר.

9. תסקיר מעצר אינו מבטל את שיקול דעתו של בית המשפט, והתסקיר מהווה כלי עזר; עם זאת, לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצות שליליות שנקבעו בתסקיר, שנערך על ידי אנשי מקצוע מיומנים ובעלי מומחיות וניסיון רב בתחום, ונדרשים לכך טעמים נכבדים (ראו את ענין **ביטון** אליו הפנה הסנגור). הנסיבות בענין **ביטון** אכן מאד דומות לענייננו, בהבדל אחד מהותי: שם היתה בפני בית המשפט חוות דעת בענין איזוק אלקטרוני בהתאם לכלל הקבוע בסעיף 22ג(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ואילו בפני אין כזה תסקיר. לא מצאתי טעמים מיוחדים להוראה על איזוק אלקטרוני בהעדר תסקיר כזה.

10. אף לא מצאתי מקום לשחרור המשיב לחלופה המוצעת ללא פיקוח אלקטרוני. מקובלת עלי טענת הסנגור לפיה בכך שהמשמורנים המוצעים רואים במשיב קורבן ושהם אינם מוסרים על ידיעה על מקרי אלימות של המשיב, אין כדי לסתור מניה וביה את יכולתם להתחייב לפקח עת המשיב ולקיים את חובתם להתקשר למשטרה אם ייצא ממעצר בית אצלם. גם לא מצאתי במשמורנים דופי בעדותם בפני, ואף לא התרשמתי מהם כדמויות חסרות סמכות. עם זאת, מדובר בענייננו במשיב, שעל-פי הראיות לכאורה איים על אשתו ועל בנותיו ברצח, ואיים ברצח לא פעם אחת. איום ברצח כלפי בת הזוג ובנותיהם של בני הזוג עלול להצביע על כך שאין מדובר אך בדינמיקה של מעשים הנגרמים

מהחיכוך הנובע ממגורים משותפים, אשר יתאיין מאליו במרחק פיזי. איום ברצח עלול להצביע על יצרים עמוקים יותר, אשר גם נוכח חלופת מעצר רחוקה גיאגרפית, עלולים להביא תוך שעות קצרות לאסון.

11. על כן הנני קובע, כי המשיב ייוותר במעצר עד תום ההליכים, אלא אם ייקבע בהמשך אחרת.

12. הנני מורה על הכנת תסקיר משלים בנושא איזוק אלקטרוני.

13. דיון בתסקיר המשלים יתקיים ביום 17.5.2017 בשעה 8:30. שירות המבחן מתבקש לבצע את הבדיקות הנדרשות מול הממונה על הפיקוח האלקטרוני. התסקיר המשלים יוגש עד 16.5.2017.

14. המשיב יובא באמצעות שב"ס.

15. המזכירות תמציא העתק החלטה זו לידי שירות המבחן.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ז, 07 מאי 2017, במעמד הצדדים.

דניאל קירס, שופט